

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Viery Pepelovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobcu **Č., spol. s r.o., P.**, zastúpeného Mgr. R. B., advokátom, so sídlom v B. proti žalovanému v **I. rade I. Š.**, nar. X, D. žalovanému v **II. rade I. Š.**, nar. X, V. **o zaplatenie sumy 170 230 Sk s príslušenstvom**, na odvolanie žalovaného v I. rade proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. Z-2-47 Cb 86/94-172 zo dňa 10. decembra 2001, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo vzťahu k žalovanému v I. rade **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil žalovaným v I. a II. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 39 547,35 Sk spolu s 0,05% úrokom z omeškania denne zo sumy 2 380,42 Sk od 8. júla 1993 a zo sumy 37 167,35 Sk od 4. júna 1993 do zaplatenia. Žalovanému v I. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 108 083,-- Sk spolu s 0,05 % úrokom z omeškania denne zo sumy 65 375,55 Sk od 08. júla 1993, zo sumy 42 707,53 Sk od 4. júna 1993 do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovaným v I. a II. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 5 394,-- Sk na náhradu trov konania. Žalovanému v I. rade uložil súd povinnosť zaplatiť žalobcovi 14 230,-- Sk na náhradu trov konania. Žalovaným súd náhradu trov konania nepriznal. V časti

žaloby, v ktorej došlo k späťvzatiu, nepriznal právo na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov.

V odôvodnení uviedol, že žalobca si uplatnil právo na zaplatenie sumy 756 807,-- Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05% denne odo dňa splatnosti faktúr, špecifikovaných v žalobe, ktorými žalobca vyúčtoval žalovanému cenu odobratých pohonných hmôt a služieb poskytnutých na základe zmluvy uzavretej dňa 17. apríla 1992 o sprostredkovaní služieb v medzinárodnej cestnej doprave osôb a vecí.

Súd dospel k záveru, že za čerpanie pohonných hmôt v zmysle uzatvorenej zmluvy od jej začiatku až do 23. marca 1993 plne zodpovedal žalovaný v II. rade, ktorý však všetky záväzky previedol podľa zmluvy o predaji podniku na žalovaného v I. rade. Podľa § 477 ods. 3 Obchodného zákonníka na prechod záväzku pri zmluve o predaji podniku sa nevyžaduje súhlas veriteľa, predávajúci však ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim. Preto súd na zaplatenie súm 135,66 DEM z faktúry č. 619082, čo kurzom 17,547 Sk/DEM platným ku dňu prefakturácie predstavuje 2 380,42 Sk a 2 067,15 DEM z faktúry č. 615498, čo predstavuje sumu 37 164,66 Sk, t.j. spolu 39 545,09 Sk, zaviazal žalovaného v I. a II. rade spoločne a nerozdielne. Na zaplatenie časti sumy, vyúčtovanej faktúrou č. 619082 vo výške 3 725,74 DEM kurz 17,547, t.j. 65 375,55Sk a časť faktúry č. 615498 vo výške 2 375,28 DEM kurz 17,980, t.j. 42 707,53 Sk, t.j.- spolu 108 083,-- Sk, súd zaviazal žalovaného v I. rade, ktorý k 23. marcu 1993 prevzal celý podnik žalovaného v II. rade, ktorému bolo následne aj zrušené živnostenské oprávnenie.

Súd priznal žalobcovi z priznaných istín aj úroky z omeškania v uplatnenej výške 0,05% denne, keďže podľa zmluvy boli dohodnuté úroky vo výške 0,07% denne.

Žalobca v žalobe neuviedol, podľa akého kurzu vykonal prepočet súm fakturovaných v DEM. Uviedol iba, že vychádzal z kurzu platného ku dňu podania žaloby. Súd pri svojom výpočte vychádzal z kurzu ku dňu prefakturácie tak, ako to bolo zakotvené v zmluve č. 90306 čl. 4.2. Vo zvyšku bola preto žaloba zamietnutá.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Na odvolanie obidvoch žalovaných odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu k žalovanému v II. rade zmenil tak, že žalobu zamietol pre premlčanie uplatneného nároku a žalovanému v I. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 5 394,-- Sk. Odvolanie žalovaného v I. rade odmietol ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. s tým, že mu uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 5 520,-- Sk.

Na dovolanie žalovaného v I. rade Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu v časti, napadnutej dovolaním žalovaného v I. rade zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dovolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že postupom odvolacieho súdu, ktorý odmietol odvolanie žalovaného v I. rade pre jeho oneskorené podanie, mu bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Žalovaný v I. rade v odvolaní uviedol, že s rozsudkom súdu prvého stupňa nesúhlasí, pretože zmluvu o odbere pohonných hmôt so žalobcom neuzavrel. Pohonné hmoty nečerpал on, ale zamestnanci. Ďalej uviedol, že od 10. februára 2002 je práceneschopný, v dôsledku čoho sa nemohol zákonným spôsobom brániť proti napadnutému rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v I. rade nie je dôvodné.

Predmetom sporu je zaplatenie ceny pohonných hmôt, odobratých žalovanými v I. a II. rade na základe zmluvy č. 90306, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v II. rade dňa 17. apríla 1992, hodnota ktorých bola vyúčtovaná faktúrami, špecifikovanými v žalobe. Skutočnosť, že pohonné hmoty boli v žalobcom uvedenom rozsahu prevzaté žalovaným v I. a II. rade, nebola v konaní spochybnená.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, dňa 22. marca 1993 bola medzi žalovaným v I. a žalovaným v II. rade uzavretá zmluva o predaji podniku podľa § 476 Obchodného zákonníka, na základe ktorej žalovaný v II. rade ako predávajúci odplatne previedol na žalovaného v I. rade ako kupujúceho vlastnícke právo ku všetkým veciam,

všetky práva a iné majetkové hodnoty, slúžiace na prevádzkovanie podniku. Žalovaný v II. rade sa zaviazal prevziať všetky záväzky súvisiace s predávaným podnikom a zaplatiť kúpnu cenu.

Z ustanovenia § 477 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že dňom účinnosti zmluvy o predaji podniku na kupujúceho zo zákona prechádzajú všetky práva a záväzky, spojené s predávaným podnikom, bez ohľadu na právny dôvod ich vzniku a obsah. Súd prvého stupňa preto s poukazom na zmluvu o predaji podniku zo dňa 22. marca 1993 dôvodne konštatoval povinnosť žalovaného v I. rade zaplatiť žalobcovi uplatnenú pohľadávku.

Neobstojí ani námietka žalovaného v I. rade, podľa ktorej mu bola odňatá možnosť konať pred súdom prvého stupňa, pretože bol od 2. februára 2002 práceneschopný, keďže sa zúčastnil pojednávania, konaného dňa 7. decembra 2001 a rovnako aj pojednávania, konaného dňa 10. decembra 2001, na ktorom bol vyhlásený napadnutý rozsudok. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. Keďže žalobca si trovy odvolacieho konania neuplatnil, neboli mu priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27. novembra 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová